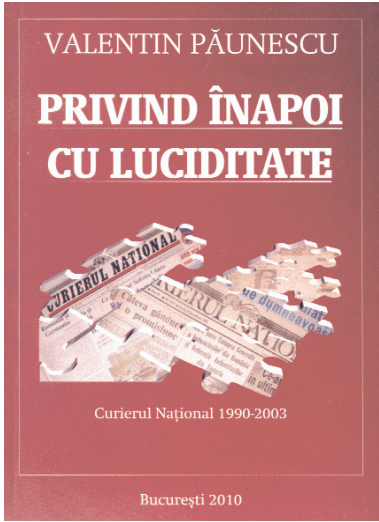

Valentin Păunescu, ziarist al ținutei intelectuale și al demnității morale

Valeriu Râpeanu

Anul 1990 a rămas în istoria presei românești ca unul al exploziei publicațiilor cotidiene, săptămânale, lunare sau cu o periodicitate aproximativă. Consecutiv evenimentelor de la sfârșitul lunii decembrie 1989, o frenezie ziaristică pusese stăpânire pe întreaga țară: oameni încercați pe tărâmul presei și talente care se afirmau, ca și veleitari vechi și noi dădeau peisajului nostru publicistic o configurație cum nici cei mai în vârstă din potențialii cititori nu mai cunoscuseră. Unele ziare apăreau ca să dispară, altele dispăreau pentru că nu ar fi trebuit să apară. Puține au rezistat timpului.

Când la începutul lunii decembrie 1990 a apărut "Curierul Național" - aducând aminte prin titlu de perioadă pionieratului presei românești legată de numele lui Eliade Rădulescu - cotidianul se înscria pe o linie care unora nu li se părea prea dătătoare de viață lungă.

Ziarul nu voia să adauge încă o notă pe portativul strident al demascărilor, nu voia să intre în sarabanda urii ce se dezlănțuia, nu voia să întetească pălălaia dezbinării. Voia să fie unul din glasurile cetățeanului. Să-l informeze, nu să-l dezinformeze, să-l asculte și nu să-l manipuleze. Să susțină căile noii economii românești în care inițiativa privată să-și facă o cale sănătoasă prin abolirea monopolului statal. Și a reușit. Cititorii au simțit că patima politică nu avea ce căuta în coloanele ziarului, că interesele de taraf - ca să folosim o expresie a lui Caragiale - de cumetria sunt departe de obiectivele noii publicații. Sigur că această ținută - în care trivialitatea, obsenitatea, scormonirea instinctelor lubrice erau absente - s-a datorat echipei redacționale care a pus temeliile acestei construcții și care acum se află în posturi de răspundere fie în presă, fie în instituții publice sau private.

Suntem măhniți că la această aniversare nu se află printre noi Valentin Păunescu, cel care timp de aproape treisprezece ani a condus "Curierul Național" și a vegheat prin scrisul său, prin direcția imprimată, ca publicația să nu se abată de la independența afirmată de la bun început, să fie într-un continuu dialog cu cetățeanul, să-i fie aproape într-o tranziție care celor mai mulți nu le aducea doar bucurii, ci griji și necazuri. Tot Valentin Păunescu a fost acela care a imprimat ținuta intelectuală a ziarului. Într-o vreme a apostaziilor, a lepădărilor profitabile de reperele culturale românești, de valorile noastre perene, el a deschis paginile "Curierului Național" acelor intelectuali care au avut credința că o cultură nu se poate dezvolta prin ponegriri și defăimare, ci printr-un spirit critic constructiv care, privind lucid trecutul apropiat sau îndepărtat, fructifică tot ce este valoros, tot ceea ce s-a spus esențial despre om și societate și în

același timp să evidențieze ceea ce generațiile care se afirmă aduc nou în contextul spiritual românesc și universal. Nu putem cita aici, din lipsa spațiului, numele proeminente ale culturii românești care au ilustrat paginile "Curierului Național", nici ale cărților de istorie, proză, poezie, memorialistică, reconstituiri, monografii, care s-au bucurat de comentarii critice, nici persona-

litățile istoriei și vieții noastre culturale și politice care au fost omagiate aici. Sunt multe, foarte multe.

Acum, la 22 de ani de la apariție, aș vrea să aduc un cuvânt de recunoștință directorului fondator, celui care s-a identificat și s-a jertfit luptând cu o boală necruțătoare pentru a imprima "Curierului Național" ținută intelectuală și demnitate morală: Valentin Păunescu.

"Curierul Național": un ziar născut să susțină economia de piață

Se împlinesc, astăzi, 22 ani. Acum 22 de ani, într-o zi de decembrie, "Curierul Național" apărea pe piață cu analize, cu reportaje, cu anchete, cu interviuri având în prim-plan nevoia cardinală a României de a avea o economie de piață eficientă și, mai cu seamă, competitivă. Așa arăta primul număr. Așa au fost numerele ce au urmat. Redacția mi-a cerut un mesaj pentru această aniversare. Am acceptat. Dorindu-i "Curierului Național" încă mulți ani de viață, din poziția mea de jurnalist care a făcut parte din echipa ce pornea la drum la 5 decembrie 1990, pun punct aici urărilor și trec la analiză. Pornind de la o idee pe care, atunci, în decembrie 1990, echipa care lansa pe piață noul ziar a avut-o ca motto: "Politica economică nu se face în vid. Ea se face într-o țară concretă, cu probleme concrete și cu soluții ce nu se pot întemeia nici pe rețete și nici pe tipare". Cu această idee pleca la drum "Curierul Național" în decembrie 1990. Cu ideea unei politici economice făcute cu fața la realitatea vie a țării, la viața de zi cu zi a întregii populații.

Erau timpuri grele, în care nu aveam de ales, în țara noastră concretă, cu economia noastră de asemenea concretă, între bine și rău. Aveam de ales între rău și mai puțin rău. Și opțiunea a fost, normal, pentru mai puțin rău în împrejurări în care România era nevoită să-și structureze politica economică în contextul unui permanent conflict de obiective. Fundamentale fiind două tipuri de constrângeri, unele interne, altele externe, de care nu am putut să facem nici o clipă abstracție.

Țara era împovărată, atunci, cu obiective dintre cele mai grele, ce urmăreau asigurarea stabilizării macroeconomice și în special temperarea efectului inflaționist corectiv al liberalizării prețurilor. Analizele noastre, ale celor de la "Curierul Național" din acei ani tumultuoși, de început de nouă istorie, arătau că populația începea să se teamă cu deosebire de inflație. Mai mult decât de boli,

de șomaj ori de recesiune. Guvernele din anii '90 erau sensibile la acest tip de emoție populară. Motiv ce le-a făcut de multe ori, în acei ani, să recurgă la înghețări de prețuri. Măsură catastrofală pentru economie. De câte ori a fost aplicată, fără excepție, s-a închis o rană în locul căreia au fost deschise altele, mult mai dureroase. Cu atât mai mult cu cât, de fiecare dată, au fost rupte prețurile de salarii. În sensul că au fost blocate prețurile în timp ce salariile erau indexate. Economia continua să producă inflație, dar măsura politică lucra de zor ca s-o ascundă sub preș. Inflația reprimată s-a dovedit însă mai periculoasă decât inflația fașșă. Până la urmă, gunoiul nu mai încăpea sub preș și prețurile explodau. Rezultatul: o inflație și mai mare. An de an. În '93 s-a atins vârf: o rată anuală de 300 la sută. Apoi au scăzut, au urcat, au scăzut și iar au urcat.

Acum suntem în 2012 și nu mai înghite nimeni minciuni de tipul înghețării prețurilor. Știm bine că sugrumarea unor prețuri ne-ar aduce, pe piața internă, restrângeri și mai mari ale ofertei de bunuri și servicii. Așa că în niciun caz soluția optimă, în prezent, nu poate fi o blocadă administrativă împotriva inflației. Dar nici atunci nu asta era soluția optimă. Trebuia să ne lovim însă de bârna de sus ca să fim atenți la cea de jos. Căci inflația, azi, e jos, în jur de 5 la sută pe an.

Dar prețurile erau mincinoase nu numai când erau înghețate administrativ. Minciuni erau exprimate și prin scumpiri exagerate. Multe companii, cu deosebire cele monopoliste, nu s-au dat înapoi, în anii '90, cum nu se dau înapoi nici astăzi, să profite de conjunctura creșterii prețurilor la utilități, la lumină, la căldură, turnând astfel gaz peste focul

inflației. Ani și ani, inflația mare s-a dovedit a fi pentru ele o resursă de profit. De profit murdar, firește. Cauza? Un efect psihologic pervers, produs pe fondul strangulării concurenței.

"Curierul Național" nota, atunci, că războiul cu prețurile va fi eficient numai dacă va fi dus în condițiile pieței libere, concurențiale. Pentru ca profitul să nu mai fie scos din prețuri ce cresc anapoda, ci dintr-un volum tot mai mare de mărfuri comercializate pe piață. Oferta în creștere fiind cel mai sigur remediu împotriva inflației. Și preciza: "Pe piața noastră, cât timp nu vor interveni reglări firești între cerere și ofertă, soluția va fi folosirea politicii monetare pentru ajustarea cererii interne."

Un adevăr se reliefa tot mai puternic în paginile "Curierului Național", acela că România avea nevoie nu de orice fel de PIB, ci de unul performant, cu o structură nouă, cu valori adăugate care să exprime competitivitate, profit, orientare spre piață. Ca să nu adăugăm PIB fără să adăugăm și bunăstare. Un pericol real atât timp cât trenul restructuringii economiei înregistra mari întârzieri. Tranziția era în toi. Tranziția de la plan la piață. Dar prețul era mare: împrumuturi externe, importuri de capital fix, de bunuri de consum, ruperea echilibrului balanței contului curent. "Curierul Național" nu se lăsa intimidat de efervescența tranziției, subliniind că numai restructurarea ne poate aduce o creștere bazată pe eficiență economică, pe performanțe, în așa fel încât să regăsim în PIB productivitate și competitivitate într-o mai mare măsură decât consumuri suplimentare de resurse materiale, financiare și de forță de muncă.

Treptat însă, am văzut cu ochii

noștri cum crește consumul. Magazinele erau luate cu asalt. Semn de bună veste... într-o țară în care se fabricau puține produse competitive. Prea puțini erau cei ce se mai gândeau că România avea nevoie de un alt stil de evaluare a rezultatelor din economie, care să pună capăt iluziei că întreprinderile neperformante au piață. Pentru că, în condițiile în care persista tendința de amânare a restructurării, această iluzie devenea justificarea că aceste întreprinderi - mă refer la cele din proprietatea statului - să producă. Adică să-și mențină personalul, să-și păstreze schemele manageriale hipertrofiate, să primească credite și... să dea impresie că reformele mai pot fi amânate. Deși nu mai puteau fi amânate.

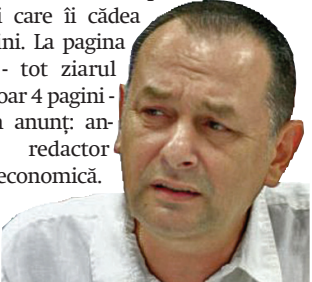
După ce România bătuse pasul pe loc în toți anii de după 22 decembrie '89, țara se schimbase mult. Erau puse bazele unor instituții noi, de piață, care să ne asigure racordarea la mersul lumii. Asistam la stabilizări în economie, însoțite de înnoirea comportamentului multor companii și multor salariați. Apăreau chiar dovezi de organizare cu fața la piață a producției de bunuri și de servicii, de stimulare a câtorva locomotive, ce s-au arătat gata să-și grăbească înaintarea și, apoi, să tragă după ele economia. Era un început, cu bune și cu rele. "Curierul Național", departe de a fi un simplu cronicar al acelor vremuri noi, venea cu analize menite să aducă în prim-plan nu ce se făcuse deja, ci mult mai mult: ce mai era de făcut.

După ce noi, cei care am pornit "Curierul Național", la începutul anilor '90, am plecat, a venit altă echipă. Apoi alta. Și alta. Ștafeta generațiilor. Presa scrisă a primit însă câteva puternice lovituri de șoc ale noilor timpuri. "Curierul Național" n-a fost ocolit. Eu însă nu cred că presa scrisă și-a încheiat misiunea. Lupta cu timpul și cu cei care nu înțeleg exact mesajele timpului e însă dură, va fi și mai dură și nu va fi ușor să fie câștigată. Va fi însă câștigată.

Un scaun rupt și niște prieteni pe viață

Poate că a sosit vremea să vă povestesc cum am ajuns, la finele anului 1991, să mă angajez la "Curierul Național" - sună ca o povestire de Jaroslav Hasek și cam așa s-au și petrecut lucrurile.

Eram foarte bun prieten cu scriitorul Chiril Tricolici și se întâmpla că omul avea o colecție de antichități, printre care și câteva scaune și-o masă din secolul al XIX-lea. Și mai avea și adresa unui restaurator care, doar el și nimeni altul, avea știința și îngăduința să repare garnitura, dacă ceva se strica. Cum unul dintre scaune s-a rupt, tipul a fost convocat și a venit cu sculele împachetate într-un număr din "Curierul Național". Tricolici l-a luat, l-a netezit și l-a citit - era primul număr al noii publicații care îi cădea în mâini. La pagina a 2-a - tot ziarul avea doar 4 pagini - era un anunț: angajăm redactor secția economică.

Eugen Ovidiu Chirovici

Au urmat vreo două luni în care m-a bătut continuu la cap, după ce, fără să-mi spună, vorbise la telefon cu Valentin Păunescu.

Tocmai publicasem două romane foarte bine vândute și, sincer, nu aveam nici un chef să-mi părăsesc serviciul comod de director economic la Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor, unde ajunsesem de vreo câteva luni la recomandarea mătușii mele, Cornelia Tautu. Dorința mea era să scriu literatură; se știa că jurnalismul este arsenic pentru scriitori: moarte lentă, dar sigură.

În cele din urmă, sătul fiind de ritualul zilnic al bățăilor de cap, m-am dus la redacția din Strada Ministerului nr.2-4 și l-am cunoscut pe Valentin Păunescu, descoperind cu ocazia aceea că fusese bun prieten cu unchiul meu, George Radu Chirovici. L-am cunoscut și pe Adrian Vasilescu, cel care, în cazul unei angajări, urma să-mi fie șef. Amândoi mi-au plăcut mult și m-au primit extrem de prietenește.

Adrian mi-a "comandat" două articole - nu-mi amintesc subiectele, unul cred că era despre rata inflației - și mi-a dat o săptămână să le scriu. Le-am adus bătute la mașina mea de scris "Continental" după doar două zile. Le-a citit, i-au plăcut și am mers împreună la Valentin. Peste încă o zi eram angajat, cu o leafă dublă comparativ cu cea de la Editura Muzicală. Și așa am ajuns gazetar la "Curierul Național", fără să-mi treacă prin minte că urma să rămân în grupul respectiv de presă unsprezece ani.

Cred că anii '90 au fost pentru gazetărie unii dintre cei mai buni din istoria României. Considerentele economice nu erau atât de presante ca astăzi, libertatea abia cucerită în decembrie '89 era păstrată ca un lucru sacru și cenzura (și autocenzura) erau ca și inexistente. Erau o mulțime de stângăcii, de naivități și de amatorisme, dar în schimb lipsea noroiul lipicios care astăzi ne ajunge tututor până la nări. Lipseau în mare măsură și orgoliile și vedetismul, pentru că mass-media însemnau atunci ziarele și nu televiziunea sau radioul, adică fabricile de starlete de unică folosință.

Iar oamenii din fruntea ziarului - Valentin Păunescu, Adrian Vasilescu, Marius Petreanu - citiseră destule cărți pentru a propaga în jurul lor o atmosferă decentă și intelectuală. Deși mereu am avut oferte mai bune - salariile erau sub media presei, în pofida legendelor - am preferat să rămân tocmai pentru această atmosferă. Iar când am plecat de la "Curierul Național", am plecat din presă.

Cred că un fenomen gen "Curierul Național" din acei ani apare doar o dată într-un secol, atunci când totul sare în aer și totul trebuie reconstruit. Am avut șansa să mă nimeresc pe-acolo și bucuria să-mi fac niște prieteni pe viață.

"La mulți ani" Curierului Național!

Suntem și vom fi aici pentru oamenii de afaceri!

Acum 22 de ani, pe 5 decembrie se năștea primul ziar privat de după Revoluție. Misiunea noastră a fost, de la primul număr și până acum, când am apărut în peste 6.300 de ediții, să informăm corect și rapid cititorii noștri. Nu este singura noastră misiune, pentru că ziarul Curierul Național a ales să fie un cotidian de business alături de oamenii de afaceri din România.

Într-o lume aflată în schimbări profunde, cotidianul nostru este atent la toate evenimentele relevante din România și din lume și le aduce la cunoștință cititorilor pentru a fi înțelese și folosite în deciziile de business. Într-un climat de business în care cel mai folosit cuvânt este "criză", întreprinzătorii au nevoie de informații rapide, coerente și complete pentru a înțelege ce se întâmplă în economie și cum trebuie să reacționeze. Într-un mediu de afaceri în care rolul statului este din ce în ce mai mare, firmele și patronatele trebuie să știe ce le așteaptă și cum să reacționeze astfel încât dialogul social să fie desfășurat în adevărata lui dimensiune.

Curierul Național este partener oficial al Alianței Confederațiilor Patronale din România pentru că este alături de întreprinzătorii români din toate domeniile de activitate și din toată țara.

Curierul Național vă mulțumește pentru mesajele trimise în această zi aniversară!

Ovidiu Ilisei - Președinte UGIR, Filiala Suceava

La aniversarea celor 22 ani de activitate, vă felicit pentru profesionalism și vă doresc să păstrați linia cu care ați debutat și continuat acest proiect de presă! Cu un format echilibrat ce se distinge printr-o abordare amplă a fenomenului socio-economic, Curierul Național a fost, și sperăm noi va fi

în continuare, partenerul de încredere întru promovarea activității organizațiilor patronale, certitudinea că mesajul nostru va fi transmis mai departe cu profesionalism.

Mulțumim echipei redacționale și fie să ajungem să sărbătorim cât mai multe aniversări, împreună!

Dorin Popa, Președinte UGIR, Filiala Mureș

Vă doresc viață lungă în continuare, cât mai multe ediții în care să reflectați cu aceeași obiectivitate realitatea economică națională și internațională, atât sub aspectul ei social, dar și politic, și să fiți în continuare alături de noi, patronatele, pentru promovarea în relațiile economice a liberei inițiative și a principiului concurenței loiale, cu scopul realizării în România a unei economii de piață de succes, puternice, a unei economii reale cu capital majoritar privat.

La mulți ani pentru cei 22 de ani de activitate! La mulți ani redacției, cititorilor și colaboratorilor dumneavoastră! Mult succes în continuare!

Virgil Marian Șerbănescu - Președinte UGIR, Filiala Ialomița

La mulți ani, Curierul Național.

Mulțumim din suflet pentru cei 22 de ani în care ați fost alături de noi sprijinindu-ne în activitatea patronală desfășurată în acest timp.

Dorim Curierului Național viață lungă și împliniri.

Cristian Hotoboc - Președintele Patronatului Furnizorilor de Servicii Medicale Paraclinice (PALMED) și al Federației Alianța pentru Sănătate din România

Curierul Național este una dintre primele publicații apărute după revoluția din 1989, care a reușit să supraviețuiască și să rămână echidistantă în abordare, indiferent de presiunile existente din partea formațiilor politice. Totodată, ziarul dumneavoastră a acordat întotdeauna atenția cuvenită tuturor ONG-urilor existente în România și vă mulțumim pentru acest lucru.

Alianța pentru Sănătate din România este o organizație nonguvernamentală ce acționează pentru crearea unui climat propice asigurării unei asistențe medicale centrate cu adevărat pe nevoile fiecărui cetățean. Alianța pentru Sănătate din România, în calitate de reprezentant al principalelor categorii de participanți - pacienți și furnizori de servicii medicale - din cadrul sistemului de sănătate, a fost constituită din necesitatea realizării și implementării unor măsuri pentru atenuarea degradării progresive a sistemului de sănătate din România. Pentru prima dată, pacienții, medicii, farmaciștii și toți ceilalți profesioniști implicați în sistemul de sănătate și în sistemul social lucrează împreună pentru promovarea și respectarea drepturilor pacienților. Aceștia construiesc un cadru propice pentru argumentarea în fața autorităților publice responsabile și a factorilor politici, în vederea schimbării cadrului legislativ în conformitate cu realitățile și nevoile pacienților.

Fără ajutorul dumneavoastră, noi nu ne-am fi putut exprima punctele de vedere și vă mulțumim pentru colaborare și vă dorim un călduros La mulți ani!

Liviu Simion - Președinte UGIR București

Curierul Național împlinește astăzi 22 de ani de existență postdecembristă, o existență de care astăzi este legată și mișcarea patronală din România. Ca partener oficial, Curierul Național a devenit în ultimii ani portavocea patronală, sprijinul de care aceasta din urmă avea nevoie în societatea românească. Reflectând împlinirile, dar și nevoile, uneori stringente de luare de poziție, a avut o importantă contribuție la devenirea pe care astăzi antreprenorii o regăsesc în marea familie UGIR.

Ca președinte al filialei UGIR București este o bucurie și o onoare să pot menționa strânsa legătură ce există între cele două organizații, între conducerile celor două instituții. Sprijinul constant prin expunerea punctelor de vedere în legătură cu diferitele inițiative legislative care afectează activitatea antreprenorială, precum și cea patronală, rezultatele pe care le-am obținut le datorăm înțelegerii și modului de reliefare către opinia publică a frământărilor noastre de către colectivul redacțional al Curierului Național. La ceas aniversar, urez Curierului Național și întregului său colectiv un călduros "La Mulți Ani!"

Ramona Nicula - Președinte UGIR - Filiala Arad

La ceas de aniversare a 22 de ani de existență, Filiala Arad-UGIR este alături de d-voastră și vă dorește ani prosperi în continuare, să rămâneți la fel de obiectivi și echilibrați, să aveți aceeași atitudine imparțială, ceea ce este o trăsătură fundamentală a unui ziar. Ne bucurăm că sunteți aproape de noi, în calitatea d-voastră de partener oficial al organizațiilor patronale din România deoarece ne sprijiniți prin publicarea în ziarul d-voastră a intereselor mediilor de afaceri din România care au ca scop susținerea companiilor și întreprinzătorilor români.

Avem nevoie de o instituție media așa cum este "Curierul Național" pentru a ne putea promova și împlini scopurile ca și organizație patronală. Sunteți singurul ziar din România care prin articolele sale a promovat proiectele și activitatea UGIR în vederea unirii tuturor forțelor patronale din țara noastră.

Deviza UGIR, așa cum spunea și dl Președinte George Constantin Păunescu, este: "cei care s-au atașat cu mintea ca între-

prinzători, să se alăture demersului pe care noi am decis să îl inițiem, în sensul de a atrage toți întreprinzătorii din țară, de a atrage toată suflarea activității economice din România la această viață a confederațiilor patronale".

Ați câștigat un top în editorialele românești pentru originalitatea jurnalistică, obiectivitate bazată pe deontologia profesională a echipei și nu în ultimul rând prin abordarea obiectivă a realității economice naționale și internaționale, în aspectele ei sociale și politice. Se spune că reputația este rezultatul a ceea ce faci, a ceea ce spui și a ceea ce spun alții despre tine, iar "Curierul Național" înseamnă presă adevărată, nu o idee despre ea. Vă dorim să aveți un tiraj cât mai mare și cât mai mulți cititori, pentru ca ziarul d-voastră să rămână un reper pentru investitori, în mass-media românească. Pentru toate acestea, primiți admirația noastră și avem încredere într-o colaborare fructuoasă și pe viitor între UGIR și ziarul "Curierul Național"! La mulți ani!

Cristian Vlase - Președinte UGIR Filiala Vrancea

Stimată redacție a Curierului Național, astăzi, când Curierul Național împlinește 22 de ani de activitate, doresc să vă salut cu căldură și să vă urez cele mai bune gânduri. Mă bucur că organizațiile patronale vă au ca partener media, deoarece ați fost mereu aproape de acțiunile noastre și ați transmis mereu mesajele noastre cititorilor dumneavoastră. Un asemenea parteneriat este necesar și benefic în același timp pentru organizațiile patronale și în folosul societății totodată, el permițându-ne să ne exprimăm ideile și să facem publice acțiunile noastre.

La mulți ani, Curierul Național!

Adrian Tudor Moroianu Geamăn, Președinte - Patronatul Difuzorilor de Presă și UGIR Prahova

La ceas aniversar, felicitări pentru harul și pasiunea cu care sprijiniți mediul de afaceri românesc. Realizările și împlinirile să vă lumineze nobila activitate. Frumusețea și adevărul să vă împodobească sufletele. LA MULȚI ANI FERICIȚI întregului colectiv redacțional.

Dan Matei Agathon - Președinte Federația Patronatelor din Turism și Servicii (FPTS)

Curierul Național, singura publicație care apără constant, de 22 de ani, mediul privat din România

Cu ocazia aniversării a 22 de ani de activitate, felicit Curierul Național pentru efortul constant depus în apărarea mediului privat din România. Consider că această publicație reprezintă cel mai de nădejde avocat al capitalismului românesc pentru că a susținut întotdeauna măsurile economice și legislative necesare dezvoltării reale a României. Departele de emoții și de subiectivism, Curierul Național a făcut scut în jurul măsurilor de reformă reală din România, indiferent cât de greu de înțeles erau pentru moment, iar timpul a dovedit că a avut dreptate. Presa de valoare nu se face sub imperiul senzațiilor de moment, iar Curierul Național și-a asumat dificila sarcină de a fi un ochi care nu doarme niciodată și care nu iartă, ci spune adevărul, oricât de dureros ar fi.

Curierul Național a fost alături de UGIR la aniversarea a 20 de ani de la reînființare

Aurel Roman - Președinte UGIR Cluj

La mulți ani, Curierul Național! UGIR filiala Cluj are deosebita onoare să ureze un călduros "La mulți ani!" ziarului Curierul Național.

Susținătorul mișcării patronale din România, Curierul Național a contribuit esențial la dezvoltarea acestei mișcări în ultimii ani. Curierul Național a ocrotit interesele industrișilor și ale industriei naționale, a promovat principiile economiei de piață, interesele economiei naționale și ale statului de drept. Acum, în 5 decembrie 2012, ziarul ajunge la sărbătorirea impresionantă a activității de 22 de ani. Dorim pe această cale să le mulțumim și să felicităm întreaga echipă pentru profesionalismul de care dă dovadă, pentru rolul esențial pe care l-au avut în dezvoltarea mișcării patronale din România, susținerea și suportul acordat UGIR și pentru întreaga activitate desfășurată pe parcursul celor 20 de ani de existență.

Vă dorim mult succes în proiectele viitoare și vă asigurăm de deosebita apreciere pe care o avem pentru dumneavoastră. La cât mai mulți ani viitori de activitate!